

שבעים שנה לקבלת הנשיאות
(תשי"א-תשפ"א)

אוצרות ליובאוויטש

עלון פנימי דו-שבועי, עבור תלמידי תומכי תמימים בכל הסניפים



"...הגלות עומדת להסתיים, ועד כדי כך, אז די וועלט טרייסלט זיך שוין אויף מקבל זיין פני משיח צדקנו
[= שהעולם כבר מזדעזע לקראת קבלת פני משיח צדקנו]. " (ליל ט"ו בשבט תש"א)

ימים ראשונים

הישיבה - עץ החיים

.. האילן מצמיח פירות הגדלים עליו עד שהם בשלים וגמורים. אם הפרי נקטף מן האילן לפני זמנו, הוא לא יכול לגדול יותר. הפרי יכול לגדול כל זמן שהוא מחובר לאילן, כי רק דרך האילן הוא מקבל את תזונתו, בצורת מיצים, הגורמים לפרי לגדול ולהיות בשל וגמור.
הילד הוא כמו פרי. עד גיל 18, 20, או 21 שנה, ולפעמים יותר מאוחר, ה"פרי" - הילד - אינו בשל. הוא חייב להשאר מחובר וקרוב לעץ הישיבה, עץ התורה והמצוות, "עץ החיים" [אשר (הישיבה) היא היא הממשכת בילד מיצי החיים של תורתו, תורת חיים], כדי לגדול ולהיות דבר המביא תפארת והנאה. אני מקוה שאתם תשארו מחוברים ל"עץ החיים" ותמשיכו את לימודיכם, ותגדלו להיות יהודים טובים ובריאים, בני אדם טובים ובריאים..

*

בסיום שיחת הקודש תרגם מנהל הישיבה את הדברים לאנגלית (כ"ק אדמו"ר שליט"א הביע את תמיהתו על כך שהילדים אינם מבינים אידיש), וכל אחד מהילדים מסר פ"נ לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

(אור לחמשה עשר בשבט ה'תש"ב - לקבוצת תלמידים המסיימים ישיבת 'אחרי תמימים' ניהויווע, בחדרו הק' - 'תורת מנחם' ח"ד ס"ע 321)

ליובאוויטש עכשיו



ר"ח שבט תשפ"א בליובאוויטש. הכניסה לבית העלמין. ברקע נראה ביהמ"ד שליד האוהל, ואחריו האוהל הק'. (באדיבות השליח הרב גבריאל גורדון)

"יובל היא"

תר"פ. שיחות, אגרות, בקשר ל-100 שנה

דיבורים מופלאים בשנת ההסתלקות

בשמח"ת ישב בסעודה עם אנ"ש והתמימים, כנהוג אצל רנ"ע [כ"ק אדמו"ר הרש"ב]. ושח שיחות קודש נפלאים, לבד אמירת דא"ח בזמנים הקבועים. חבל שלא עלה בידי או לרשום שיחותיו הנפלאים. וכעת כבר אודא מינאי [נשכחו ממני], ורק ארשום בקצרה להיות לי לזכרון עד, את אשר עורר כמה פעמים בעת המסיבות את אנ"ש בתור סגולה לצייר במחשבה דמות דיוקנו של אביו רנ"ע, וכן מה שכמעט בכל מסיבה שישב עם אנ"ש הי' מעורר ומהיר בביטויים חריפים מאד, לערך בזה"ל: אידען! פארנאלעסטיגט ניט די יעצטיקע צייט. אידען! געדענקט אז אין דעם ערשטיגן יאהר קענט איר נאך צוקומען צום טאטען, און פועלין וואָס איר דארפט. שפעטער, אז דער טאטע וועט אוועק געהן אין היכלות למעלה מעלה - וועט זיין זייער שווער צו קומען צו עם" = יהודים! אל תחמיצו את העת הזו. יהודים! זכרו כי בשנה הראשונה ביולכתכם עוד 'להגיע' לאאמור", ולפעול את הענינים להם הנכם זקוקים. לאחר מכן, כשאאמור"ר יעלה ויתעלה בהיכלות למעלה מעלה - יהא קשה עד מאד 'להגיע' אליו - - -].

(אשכבתא דרב"י ע' 821)

תורה חדשה

מאתי תצא

שמחים אנו בזה לחנוך מדור חדש, שמטרתו להביא לתודעת התמימים ש" את הופעתם של הקונטרסים - שיחות, מאמרים וכיוצא בזה מרבתינו נשיאנו - היול' בפרסום ראשון - ולעיתים, לצערנו, אינם זוכים לתשומת לב מספקת, מרוב טובה (ריבוי ההר"ל) שאין יכולין לקבל.
והתחלה טובה: בקונטרס מיוחד במינו ש"ל לרגל יו"ד שבט השתא, ובו שיחת כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע מפורים תרפ"ו, שנתפרסמה כעת לראשונה מכת"י.
יש לזכור כי ההתוועדות המדוברת נערכה בברי"מ, בתקופה הקשה שקדמה למאסר, כאשר סוכניי חרש הקיפו תדיר את חצר הרבי בלנינגרד, וחיכו שיתמלא סאתו, ויכולו ח"ו לבצע בו את זממם.
השיחה הובאה כלשון מניח ה'הנחה' (המעטרת) - במקור - בהערותיו המחכימות של הרא"ל ש" ראסקין), ובגליונות הקרובים יבאו א"יה (בתרגום ובעיבוד קל) פנינים נוספים מאותו לילה מלאהד, שנאמרו באותה אווירה חזרת מסירות-נפש.

להתמסר לתורה בגוף ונפש

הערט אידן [= שמעו יהודים]! איני יודע מי יש פה ומי אין, אָלע אידן זיינען [= כל ישראל הם] עדים כשרים ונאמנים.

תודיעו בן עיר לבן עירו, בן פלך לבן פלכו, בן מדינה לבן מדינתו, שהכל חייבים ליתן מס לתורה.
המס: גופו, נפשו ומאודו. עם איז דאָך [= הרין] "יש לך אדם שממונו [חביב עליו יותר מגופו];

גופו, לילך בעצמו לשמוע דברי תורה. נפשו, וגם לילך אף אם אינו מבין מה ששומע. ומאודו, גם למשוך אחרים לדברי תורה.

(שם ע' 10)

ההתוועדויות ספוגות-הדמע של החסידים בליובאוויטש

אמאָל, אין ליובאוויטש, האָט מען אַ סאך פאַרברענגט [= בעבר, בליובאוויטש, התוועדו רבות]. הגם שלא היו משכילים גדולים כ"כ, מ"מ, איז מען געוואָרן דורכגעווייקט מיט טרערן [= נעשו שרויים בדמעות], היינו שכל הגוף עד הרגלים איז געוואָרן דורכגעווייקט אין טרערן [= הי' שרוי בדמע]. עם האָט זיך דערהערט דער האָלט האָבן אידן [= היתה נרגשת (נקלטת אצל המשתתפים) החביבות שצ"ל לכל יהודין]..

(משיחת ז' אדר תש"ט - להגה"ח ר"מ מענטליק, ר"י תות"ל המרכזית - סה"ש ע' 503)

פנינה

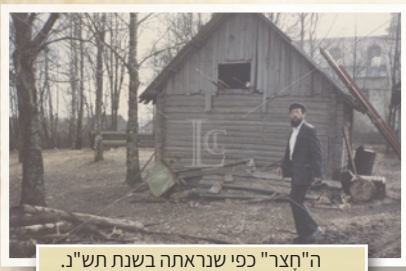
'צוגעקומען
א פערל'



רשימות ורשמים

שליחות בברי"מ לפני שלוש שנה (יד)

מילואים ליומנו של הרה"ח ר' אלישיב קפלון אודות שליחותו בברה"מ בשנת תש"נ, שפורסם כאן בגליונות 1-13.



ה"חצר" כפי שנראתה בשנת תש"נ. (מארכיון התמונות של אגו"ח).



שבט תשפ"א. יסודות הזאל המשוחרר טובלים בשלג. באדיבות הרב גבריאל גורדון.

מפגש מרתק עם העיירה ליובאוויטש

ליובאוויטש השנייה...

ביומן בגליון 13 נכתב: חשוב לציין שישנם שתי עיירות הנקראות בשם ליובאוויטש, האחת היא זו שליד רודניא ("רודינסקע ליובאוויטש"), והשני במרחק שעתיים משם (בבחי' זלעז"ז).
א' הת' בירר את הענין ומצא כי אכן יש עיירה נוספת בשם 'ליובאוויטש' במחוז מונסטרשצ'ינה, שכלול אף הוא (כמו ליובאוויטש דידן) במחוז הכללי - סמולנסק.

כן בקודש חזיתך

בהיותנו במוסקבה, לפני הנסיעה לחרקוב בפעם הראשונה, קיבלנו בפאקס (של המשרד במארינא ראשצ'ע) מ"לשכת עזרת אחים" את הלקו"ש לפרשת דברים (שנמצא אצלי עד היום) ואת קונטרס שבת נחמו, המאמר הידוע ד"ה גדול יהיה גו'.
בחרקוב למדנו את הקונטרסים בשקיקה, כמוצא שלל רב. זה כמעט כל מה שהיה לנו.. מלבד כמה ספרים שהבאנו איתנו ללימוד, בפורמט קטן ובכריכה רכה.

מהדו"ק של ה'פרסום ראשון'

לפני שלוש שנה בדיוק נתפרסמו לראשונה כמה סיפורים מתוך היומן דנן ("מפי הת' א.ק. שיי") ב"בית חיינו" גליון 75 ("ד-ב" שבט תנש"א), וניתן להניח שהרבי ראה וקרא את הסיפורים.
יצויין כי חלקם, אודות הרלווי"צ נ"ע, הועתקו אח"כ מ"בית חיינו" ל"תולדות לוי יצחק" (מהדורת תשנ"ה).

אנ"ש דניקוליב

בגליון 12 סופר על ביקורנו בניקוליב. מצורפת בזה תמונה שבה נראים מארחינו מיישא (משה מיכאל) זינגרמן מימין, ולידו בוריס (ברוך) קיטניץ. משמאל נראה כותב היומן.



תשתפכנה אבני קודש ברכבת הרוסית

בגליון 12 מסופר על הנסיעה בליל ערב ראש השנה ממוסקבה לחרקוב על מנת לשהות שם בימי ראש השנה.
הנסיעה היתה ברכבת ואיתנו - נבל"ח - נסע אז הרה"ח ר' משה סלונים ע"ה, והוא שוחח עמנו על הפתגם היומי ב"היום יום" על יוקר הגוף של יהודי אצל הקב"ה. הוא שאל אותנו מדוע הרבי הציב את הפתגם הזה דווקא בערב ראש השנה; מה ענין מעלת הגוף דווקא לראש השנה?! הסבר שניסינו להציע לא סיפק אותנו, והוא החל להרחיב בענין מעלת הגוף דישאל שבו בחירת העצמות, ועל התהוות היש מהעצמות וכו', ועפ"ז הסביר מה הקשר של הפתגם לראש השנה - [כנראה אמר] שבראש השנה נמשך הכל מתחילת הכל, מהעצמות, וזה מתבטא במיוחד בגוף של יהודי, שהוא מן העצמות, כנ"ל.
כל זה היה במהלך הנסיעה הלילית ברכבת, כאשר סבבנו בני אדם לא יהודים שאינם אפילו בהגדרה של "אינם שייכים לנושא", והנושא דובר בפשיטות, כאילו אנו בכפר חב"ד..
הוא היה אמור לטוס לאירקוטסק לראש השנה, והדבר כבר סוכם עם הקהילה; כיו"ר 'עזרת אחים' הוא ארגן את כל הדרוש עבורו ועבור כמה מהת' ממארינא ראשצ'ע שהיו אמורים להצטרף אליו, אבל הטיסה לא יצאה בסוף אל היעד (מאיזו סיבה סובייטית לא מפתיעה), והוא נסע עמנו לחרקוב.

ראש הקהל של אלמא-אטא

בגליון 11 סופר על [יהודה] לייב שמינק שפגש אותנו בבואנו לאלמא-אטא. כתב לנו השליח הראשי הרב ישעיה כהן: "שמינק ע"ה היה ראש הקהל. הוא מסר לי את עמותת הקהילה היהודית הדתית לפני שעלה לארה"ק".

(נ)פלאות אראנו

העולם עובר ועזועים לקראת משיח

"ויה"ר - והוא העיקר - שבקרוב ממש תהי' ה"בר מצוה" דכל בני", עיקר ושלמות החיוב דקיום המצוות, כולל ובמיוחד המצוות התלויות בארץ, בארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלוךך בה, "תמיד", אפילו בזמן הגלות, ועאכ"ו כ' כשהגלות עומדת להסתיים, ועד כדי כך, אז ידועלש מרטיסלס זיך שוין אויף מקבל זיין פני משיח צדקנו] = שהעולם כבר מדועזע לקראת קבלת פני משיח צדקנו], ובאופן שהתורה נותנת כח ומסייעת לקבל את הגילויים דימות המשיח".
(ליל ט"ו בשבט תנש"א, תו"מ התוועדות ח"ב עמ' 245)

מערכת "אוצרות ליובאוויטש"